

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 268

гр. Пловдив, 18.07.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Румен Б. Попов
като разгледа докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно частно
наказателно дело № 20225000600253 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на гл. 21 вр. чл. 436 ал.2 НПК.

С определение № 409/17. 05. 2022 г. по ЧНД 641/2022 г. Пловдивският окръжен съд е оставил без уважение молбата на К. К. Х. за постановяване на съдебна реабилитация по отношение на осъжданията му с присъда по НОХД 325/2003 г., по описа на Районен съд – Пловдив и определението, с което е призната и приета за изпълнение, по чл. 457 ал. 3 НПК, присъда от 31. 05. 2013 г. на Окръжен съд Северна * при Кралство *.

От така постановеното определение е останал недоволен осъденият К.Х., който чрез своя защитник го е обжалвал в срок с искане същото да бъде отменено и се постанови ново, с което молбата му за съдебна реабилитация бъде уважена.

Прокурорът даде заключение, че жалбата е неоснователна.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в искането, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваното определение обосновано и законосъобразно Пловдивският окръжен съд е приел, че К.Х. е осъждан с влязъл в сила съдебен акт на 12. 07. 2005 г. по НОХД 325/2003 г. по описа на РС Пловдив за престъпление по чл. 155 ал. 1 вр. чл. 2 вр. чл. 54 НК. Наложено му е наказание в размер на една година лишаване от свобода и глоба в размер на 500 лева.

С определение № 1131 по ЧНД 1381/2014 г. Пловдивският окръжен съд, на основание чл. 457 ал. 3 НПК, е приел за изпълнение присъда, постановена на 31. 05. 2013 г. от Окръжен съд Северна *, Кралство *, с което на К.Х. е наложено наказание в размер на ПЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА. Определението е влязло в сила на 06. 11. 2014 г. Първоинстанционният съд е преценил, че съгласно хипотезата на чл. 461 НПК, присъдата приета за изпълнение по този ред има сила на такава, постановена от български съд.

С определение № 99/30. 01. 2015 г. по ЧНД 1753/2014 г., по описа на ПОС, е постановено наказанието по НОХД 325/2003 г. да бъде изтърпяно изцяло и отделно на основание чл. 68 ал. 1 НК. Това е сторено на 18. 12. 2014 г., след което К.Х. е започнал да търпи наказанието по признатата за изпълнение чужда присъда и е изтърпял същото на 25. 05. 2017 г.

По отношение на осъждането по НОХД 325/2003 г. на ПРС с основание е преценено, че не е настъпила реабилитация по право, тъй като второто осъждане по присъдата на съда в Кралство *, деянието е извършено в изпитателен срок.

По отношение на второто осъждане по ЧНД 1381/2014 г. на ПОС, предвид размера на наложеното наказание законосъобразно е преценено, че съгласно нормата на чл. 88а ал. 2 НК няма основание за настъпване на реабилитация по право, поради което и следва да се обсъдят въпросите, досежно предпоставките, регламентирани в чл. 87 НК за реабилитация по съдебен ред.

Първоинстанционният съд правилно е преценил, че срокът за реабилитация от три години е изтекъл на 26. 05. 2020 г.

В мотивите към атакуваното определение с основание е преценено, че

видно от разпореждане на ПРС от 15. 02. 2006 г. наказанието ГЛОБА, наложена по НОХД 325/03 г., е била платена, чрез прихващане и следва да се приеме, че това наказание е изпълнено.

Правилна е преценката на съда, че молителят е имал добро поведение, срещу него не се водят наказателни дела, а той е и трудово ангажиран.

Законосъобразно е преценено, че не е налице към настоящия момент следващата предпоставка, регламентирана в чл. 81 ал. 1 т. 2 НК, а именно при умишлено престъпление, какъвто е случаят, да са възстановени причинените вреди. Видно от приложения съдебен акт, постановен в Кралство *, с присъдата К.Х. освен на наказание лишаване от свобода е бил осъден да заплати на пострадалите и обезщетение за нанесени материални и нематериални вреди. В съдебното заседание пред първоинстанционния съд по настоящото производство К.Х. изрично е заявил, че до настоящия момент не е плащал нищо, в Кралство * в момента се водят дела по този спор и се очаква окончателно решение.

Следователно, напълно правилно първостепенният съд е преценил, че при липса на представени доказателства за възстановяване на причинените вреди към настоящия момент не може да се приеме, че тази предпоставка е налице респ. да се постанови съдебна реабилитация по отправената молба.

Отделно от това по делото не са представени и доказателства за наличието на хипотезата на чл. 87 ал. 2 НК, а именно да са посочени уважителни причини причинените вреди от умишленото престъпление да не са възстановени.

За да може да бъде реабилитиран от съда за извършеното престъпление, осъденият следва да е възстановил причинените вреди, за които е осъден с присъдата /вж. Ралица Илкова, „Реабилитацията по българското наказателно право“, стр.251, изд. Сиби, 2015/.

Не може да се възприеме доводът на защитата, че с определението за приемането на присъдата Окръжният съд е приел нейното изпълнение само в наказателната ѝ част. Видно от определение № 1131/21. 10. 2014 г. по ЧНД 1381/2014 г. съдът е посочил всички реквизити, които са изискуеми по силата на чл. 457 ал. 3 НПК и няма абсолютно никакво съмнение, че е приета за изпълнение присъдата от 31. 05. 2013 г. на Окръжен съд Северна *, Кралство *, влязла в законна сила на 19. 06. 2013 г., постановена по преписка №

15/741295-11 /европейски ECLI: NL: RBNHO:2013:9110/ спрямо К. К. Х..

Възраженията за изтекла давност по отношение на дължимите суми по присъдените обезщетения към настоящия момент не могат да бъдат приети, поради обстоятелството, че видно от самото изявление на молителя, за тях се водят дела в Кралство * и едва след представяне на доказателства в тази насока, би могло да се прецени и въпросът отново за наличието на основание за постановяване на съдебна реабилитация досежно К.Х..

Предвид на изложеното Пловдивският апелативен съд и

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 409/17. 05. 2022 г., постановено по ЧНД 641/2022 г., по описа на Пловдивския окръжен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____